

דם שחיטה פרק חמישי כריתות

כב.

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

לעזי רש"י

הומי"ר, למצוק, לבלוע על ידי
שאיסה.

מה מקובצת

[illegible]

דם חיים פה אדם קלוח בו. פירש רש"י דם חללים שכן
 נחללה כלומר שכן מהם מקורם. חלל מכשיר פירט לדם קלוח
 דעמה נחללה ורש"י לא פירש כן פרק האותן (ג) וחולן (ה) ופירש
 שפרט לדם קלוח ולומר דם שנעשה בו חלל מכשיר פירט לדם קלוח
 שהוא לאחר שנעשה חלל וקשה שהרי
 נשמעין שנעשה דם קלוח הוא דם
 שהנשה ויאלץ בו ונשמע לו כח החיות
 דשפתה דגני אדם ובהמה אין (ג) דין
 שזה דגני אדם דם לאחר יצאת נשמה
 מכשיר חלל לא חיות שיהא נשמה
 יצאת נשמה אנו בהמה דם לאחר
 יצאת נשמה יצא מכשיר דלדמיתין
 פסחים (דף טו:) הנה דם החיות
 דלשני בחולין לא מכשיר ולא דם
 חימה ולא דם מגופתו רק דם שחטה
 דלדמיתין משכנתו כחיים:

קבל דמו בשני כוסות נוספות
לראשון כי קילוח וניסוס
שני נסו וזו שמלה קילוח חייב
חטאות אם אכל נשמי העלמות:
לא קרעו אינו עובר עליו א"ר יורא אמר רב ל"ש
יון בו כיות האכל לב בהמה דיש בו כיות אסור וחיובין
שטול הם האכל דם הכליות דיש בו אברים הרי אלו
שמים דם שקצים ורמשים אסור ואין חיובין עליו כי
על דם דיליה כי קאמר רב דאחי ליה מעלמא דם
ולישעמין מי לא קתני דם כליות וקתני דם אברים
תני והדר תני מעלמא מהיכא אתי ליה א"ר יורא
משירף שריף: דם שהנשמה יוצאה בו חיובין עליו:
שהנשמה יי תלוייה בו רבי יוחנן אמר לכל זמן שמקלה
דית ואילך מיתבי^י איהו דם הקזה שהנשמה יוצאה
דם התמצית מפני שהוא שותת מאי לא אפילו ראשון
לדם התמצית דמי תלויבת דתל לא למעוטי דם
יון ואחרון אף על גב דהוא שותת ליה דם הנפש
ישון כל זמן שמקלה יצא ראשון ואחרון מפני שהוא
אמור לך תנאי הוא דתנאי איהו דם הנפש כל זמן
שאינו אומר מסיפה ממשרת ואילך^י תנא דבי רבי
שטה^י פרט לדם קילוח שאינו מכשיר את הורגים
רבי יורא הקיז דם לבהמה וקיבל דמה בשני כוסות
ירי הכל חייב על האחרון מי מיתביב או לא א"ל יו
דאיתמר הקיז דם לבהמה וקיבל דמה בשני כוסות
בטאות יורבי ויחנן אמר אינו חייב אלא אחת: רבי
יחי: א"ר אלעזר מודה ר' יהודה לענין כפרה שנאמר
כפר דם שהנפש יוצאה בו מכפר ושאיין הנפש יוצאה
בו כפר יצחק אף אנן נמי תנינא דתנאי דם מה ת"ל
הדרם הוא בנפש וכפר אין לו אלא דם קרשישי שהנפש
ים חולין ודם התמצית מנין ת"ל כל דם סתם סיפרא
י^י ר"ע מ"חייב על ספק מעילה אשם תלוי ויחכמים
שאינו מבטא את מעילהו עד שהשמיט יו^י יו^י שיבא
המבטא מעילה וחומשה ויבא אשם בשני סלעים ויאמר
למביע דבה^י ואשם תלוי שמיין שהוא מבטא על
במעילה מעוטה הרי שיבוא לידו ספק מעילה במאה
מעילה במאה מנה מודה ר"ע לר' טרפון במעילה מעוטה:
י^י

ויִדְרֹשׁ. שִׁירָה מִן הָאֵלֹהִים כָּלֵל 16 עַל גְּבִי כָכֵר: מִזֶּכֶר מַחֲלֵי שָׁסִים.
 וְהִלֵּךְ בְּיָמָיו. יִקְרָא כְּמִנְהָם. שָׁלֹחַ כִּי יִצְיֵאת יְדִוְתוֹ: שָׁשִׁית
 וְשִׁבְעָה כָּלֵל. דְּנִסְהֹרָהּ מִזֶּכֶר עֲמָלָהּ אֲסוּר: לֹא שָׁמַע. הִלֵּכֵי
 עֲבָרָה עָלָיו אֲלֵל כָּלֵל עוֹף דִּלָּךְ דְּכַמֵּי מִיָּת: דֵּם דִּילִים. דְּנִסְהֹרָה
 בְּכִשְׁבָּר הֵלֵךְ שֶׁכָּאֵר דֵּם הִנְעֵל
 דִּירִישׁ בִּי קֶאֱמֵר 17 דְּרִישׁ בִּי מַעֲלָמָה. אֲזֵמו
 18 שְׁעָל גְּבִי כָכֵר
 הַשִּׁנִּים מוֹצֵץ וְבוֹלֵעַ וְאֵ
 לֵה לֵהָא דְרִב שֶׁשֶׁת
 וְחֵלֶב מַחֲלֵי שְׁתֵּים 19
 וְיִין הוּא מֵת בְּרַחֲמָה
 הַחֲמִירָתָה בְּחִלְבָה מַחֲלֵה
 בְּמִעוֹן אִינוּ דִין שְׁחִתְמוּ
 לְבֶם הַטְּמֵא וְהוּא טָמֵא
 טָמֵא אֲלֵל מִדּוֹר אֲרִיצִי
 כָּלֵל 20 וְלֹא אֲרִיצִי אֲרִיצִי
 וְהוּלֵם הַטְּמֵא וְהוּא טָמֵא
 שְׁתֵּים טָמֵא אֲלֵל טָמֵא
 אֲפִילוּ מִצּוֹת פִּירוּשׁ אֲזֵמו
 קוֹרֵעַ וּמוֹצִיא אֶת דְּמֵי

מסורת השי"ם

[illegible]

תורה אור השלם

- [illegible]

הגהות הב"ח

(ט) נב' ח'ר זרל אמר רב
נשנה שנסתה: (כ) שם נחמה
יחידע לי ויביא: (ג) שם וזה
נשנה: (ד) שם חמר לו ר'
מקנא:

מוסף רשמי

[illegible][illegible]

דב"נו גרשום

[illegible][illegible]

א. נראה דל"ל כל זמן שהוא בתוך הדד רח"ל לחיטוק כל זמן שיזנק ולא פירש חליטוק עד ד' וז' שנים ואם פירש מן הדד אף לגביל מותר. ב. נראה דל"ל קודם שטרע לו איש חב"א מוכן וס'.